

BENEFICIILE SOCIALE ALE EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII PROFESIONALE PENTRU PERSOANE FIZICE: CONCEPTE, CONTEXTE ȘI REZULTATE EMPIRICE

Coautori : Ricardo Sabates, Emma Salter, Tabea Bromberg, Dorothea Voss-Dahm, Polina Obolenskaya, Gerhard Bosch

Rezumat

Acesta este raportul final al proiectului intitulat „*Beneficiile sociale ale educației și formării profesionale pentru indivizi în context european*”. Proiectul, finanțat de CEDEFOP, a început oficial în decembrie 2008 și a avut o durată de 14 luni.

Proiectul este o colaborare între Institutul de Educație din Londra și Institut Arbeit und Qualifikation an der Universität Duisburg Essen din Germania.

Alte instituții participante la proiect au fost Universitatea din Aix-en-Provence din Franța, Universitatea din East London și Universitatea din Sussex - Marea Britanie.

Proiectul are trei scopuri:

a) Primul constă în trecerea în revistă a diferitelor abordări teoretice care explică motive pentru care o experiență de învățare poate fi benefică pentru indivizi, familiile și comunitățile acestora și aplicarea acestor principii teoretice în cazul particular al educației și formării profesionale.

În ansamblu, prin intermediul proiectului se constată că există aspecte importante din cadrele teoretice discutate – *capitalul economic, identitar și social și modelul ecologic* – care sunt utile pentru a înțelege de ce o experiență de învățare pozitivă poate duce la generarea de rezultate dincolo de venituri și locuri de munca.

- În primul rând, *există schimbări imediate la nivel personal și social al indivizilor în circumstanțe care sunt rezultatul experienței de învățare*. Indivizii implicați în învățare dobândesc competențe și cunoștințe care să le îmbunătățească și capacitățile, ceea ce ar putea, în principiu, să permită o eficientă luare a deciziilor cu privire la diferite aspecte ale vieții lor (adică sănătatea lor, a familiilor lor, implicarea în comunitate și participarea socială)

- În al doilea rând, *în contextul învățării, indivizii formează noi grupuri sociale*, le modifică pe cele anterioare, și formează relații cu profesorii, tutorii, mentorii, alți studenți/co-învățători și angajatori. Aceste rețele pot crește numărul persoanelor cu sentimentul de apartenență, identitate și, de asemenea, pot spori accesul la instituții.

- În al treilea rând, *experiența de învățare ar putea avea potențialul de a aborda inegalitățile structurale*. O experiență de învățare care dezvoltă capacitatea indivizilor de a afla ce trebuie făcut și cum trebuie făcut, și care încurajează obiceiurile de autodirecție, are potențialul de a genera beneficii sociale chiar și în cadrul unui sistem caracterizat prin niveluri ridicate de inegalități sociale și economice.

Trecând de la conceptul general de „învățare” la cazul specific al VET, raportul evidențiază următoarele caracteristici pe care ar trebui să le aibă o experiență VET pozitivă pentru a genera beneficii sociale: *conținutul învățării, impactul asupra aptitudinilor și competențelor, accesul la rețele, recunoașterea realizărilor, legăturile cu instituțiile și potențialul de mobilitate pe piața muncii*. Câteva din respectivele caracteristici sunt generice și pot fi împărtășite de indivizi care învață în alte contexte educaționale.

Cu toate acestea, ne bazăm pe informații care se referă aproape exclusiv la cazul VET în timp ce se discută dovezile care să susțină fiecare caracteristică în parte.

Conținutul învățării se referă la ceea ce este predat în VET.

Învățarea abilităților practice exclusiv poate crește încrederea și stima de sine a indivizilor, ceea ce ar putea îmbunătăți sănătatea.

Totuși, învățarea abilităților civice și sociale, pe lângă abilitățile practice, ar putea avea un impact suplimentar asupra indivizilor fiind vorba despre angajamente civile și sociale. Prin urmare, ceea ce este predat în VET poate duce la îmbunătățirea abilităților psihosociale ale indivizilor, atâta timp cât oferta VET nu este strict orientată către „*știi cum*” sau „*abilitățile de a-și face treaba*”.

Experiența de învățare VET ar trebui să se îmbunătățească competențele indivizilor care implică capacitatea de a răspunde cerințelor complexe și obiceiurilor de autodirecționare.

În plus, într-un cadru VET, indivizii au posibilitatea de a învăța de la alți cursanți să creeze noi grupuri sociale și, eventual, să le modifice pe cele anterioare.

Există interacțiuni între profesori și cursanți care sunt extrem de importante pentru transmiterea cunoștințelor și îmbunătățirea factorilor psihosociali precum atitudinile, motivațiile și valorile, care ar putea duce la rezultate sociale mai ample pentru cursanți.

Importantă și pentru cazul VET este relația dintre cursanți și masteranzi sau angajatori deoarece o experiență de învățare VET poate avea loc la locul de muncă.

După finalizarea VET formală, cursanții de succes primesc o diplomă care este evaluată pe piața muncii. Valoarea gradului a fost explicată în termeni de semnalizare de către angajatorii cu referire la competențele și abilitățile potențiale dobândite prin experiența VET.

Cu toate acestea, în mai multe țări calificarea VET a fost percepută și apreciată ca opțiune - „a doua cea mai bună” - și aceasta are implicații pentru participarea, implicarea și ambițiile viitoare ale cursanților. Un VET pozitiv ar trebui să permită persoanelor să aibă mobilitate pe piața muncii, atât din punct de vedere al promovării în domeniul de specializare și, totodată, o schimbare de loc de muncă datorită transferabilității de aptitudini.

Este premisa noastră că o experiență VET pozitivă ar trebui să permită această mobilitate dacă promovează stima de sine, încrederea și obiceiurile de autodirecționare ale indivizilor - competențe care devin extrem de valoroase pe piața muncii.

În cele din urmă, investigăm, de asemenea, posibilitățile pe care le naște VET, învățarea ulterioară, precum și tranziții fără probleme pe piața muncii. Aceste probleme sunt legate de contextul educațional național în ceea ce privește stratificarea VET și învățământul general și reglementările pieței muncii.

b) Al doilea obiectiv al proiectului este de a localiza VET în contexte naționale ale Furnizării educației și relația acesteia cu economia. Principalele caracteristici ale VET sunt încorporate în interiorul sistemelor naționale, în special în sistemele educaționale. Sistemele de VET diferă în modul în care se asigură învățarea, valoarea monetară și nemonetară atașată unei calificări, legăturile cu alte instituții de învățământ și cu piața muncii.

Toate acestea sunt caracteristici importante care ar putea permite ca o experiență pozitivă de învățare VET să aibă ca rezultat benefic dincolo de venituri. Deci, în unele cazuri, VET poate încuraja dezvoltarea acestor beneficii sociale, în alte cazuri, acestea pot fi inhibitate. În plus, sistemele naționale pot completa rentabilitatea economică și socială a VET sau ele pot diminua aceste randamente.

Nu este posibil să se identifice empiric modul în care diferite elemente ale unei experiențe VET se referă la realizarea beneficiilor sociale pe care ar trebui să le putem demonstra în context . Dacă s-ar reuși acest lucru, s-ar putea să reușim să determinăm dacă aceste contexte au caracteristicile dezirabile pentru realizarea beneficiilor sociale.

c) Al treilea obiectiv este testarea empirică a beneficiilor sociale ale VET într-un context european. Pentru a face asta, ne bazăm pe date de la Comisia Europeană pentru Gospodărie (ECHP) pentru a obține indicatori de sănătate a indivizilor, participarea civică și bunăstarea. Obținem și indicatori pentru calificări educaționale și, mai important, izolăm episoade de VET inițial și continuarea VET pentru a investiga modul în care acestea sunt legate de diferitele rezultate sociale. Analizele noastre sunt realizate folosind o perspectivă a cursului vieții, ceea ce înseamnă că facem diferența între diferitele etape ale carierei profesionale ale persoanelor atunci când investigăm posibilele beneficii ale VET.

Analizele noastre sunt, de asemenea, realizate de sistemele IVET. Scopul acestor analize este de a investiga dacă realizarea beneficiilor sociale este legată de sistemele naționale de IVET. Dacă acesta este cazul, este posibil să putem descrie concluzii generale despre caracteristicile IVET care generează beneficii sociale.

Rezultatele noastre arată că IVET este asociată cu schimbări pozitive în rezultate din domeniul sănătății, cum ar fi *sănătatea auto-evaluată și lipsa afecțiunilor cronice de sănătate, apartenența la organizații și satisfacție cu locul de muncă sau cu referire la activitatea principală pentru persoanele fizice din întreaga Europă.*

Interesante este că unele dintre aceste asociații există numai pentru persoanele care locuiesc în Finlanda și Suedia.

Având în vedere că sistemul IVET din Suedia și Finlanda este caracterizat ca sistem egalitar bazat pe școală, aceasta susține ipoteza că un sistem școlar integrat oferă opțiuni de îmbunătățire personală prin tratamentul egal al învățământului profesional și general, precum și prin accesul la învățământul superior și influențează bunăstarea individuală în ansamblu.

O implicație a acestei constatări este că un nivel general de bunăstare socială este un factor de mediere important pentru realizarea beneficiilor pentru sănătate ale IFP.

Cu alte cuvinte, există complementarități între factorii instituționali la nivel macro, iar în acest sens se reșine cazul bunăstării unui stat puternic și formarea de beneficii sociale pentru indivizi la nivel micro.

De asemenea, constatăm că IVET este asociat cu creșterea numărului de membri la organizațiile de voluntariat și cu satisfacție crescută cu locul de muncă sau cu activitatea principală. Aceste rezultate sunt obținute pentru persoane fizice trăind în două sisteme speciale de IFP:

- Germania, Danemarca, Luxemburg și Austria ;
- Italia, Grecia, Spania și Portugalia

Un motiv pentru care putem găsi o relație pozitivă între apartenența la organizații de voluntariat și IFP poate fi faptul că participarea la societatea civilă este recompensată în aceste sisteme și nu în altele.

Prin urmare, prin participarea la IFP, persoanele fizice pot găsi stimulente pentru a se alătura organizațiilor de voluntari.

Din nou, rezultatele noastre sugerează legături puternice și complementarități între factorii instituționali și beneficiile sociale pentru indivizi.

Motivele unei corelații pozitive a satisfacției la locul de muncă sau cu privire la activitatea principală și IFP pot fi diferite între cele două grupuri de țări.

În mod tradițional, în țările sud-europene rata șomajului în rândul tineretului și NEET sunt destul de ridicate.

Prin urmare, cei care nu vor, sau nu pot să urmeze calea educației generale, dar sunt integrați pe piața muncii prin intermediul IFP ar putea arăta satisfacție prin compararea situației lor cu cei care nu sunt implicați nici în raporturi de muncă, nici în educație.

O corelație pozitivă între satisfacție și IFP în țările în care raporturile de ucenicie sunt larg răspândite ar putea deriva din multiplele cadre juridice care reglementează calitatea pregătirea, siguranța și prevederile de muncă pentru ucenici, precum și salariile. În general, creșterea de satisfacție în legătură cu locul de muncă sau cu activitatea principală ar putea fi atribuită faptului că IFP este o chestiune politică.

Lipsa asocierii statistice între IFP și rezultatele sociale este, de asemenea, un rezultat important când realizându-ne analiza prin sisteme de VET, nu găsim dovezi ale unei asocieri între IVET și rezultate sociale pentru persoanele care trăiesc în Regatul Unit sau Irlanda și pentru un singur rezultat (satisfacție cu locul de muncă sau cu activitatea principală) pentru persoanele care locuiesc în Țările de Jos, Belgia sau Franța.

Pentru Regatul Unit o posibilă explicație este transparența scăzută a sistemului VET afiliat cu certificate cu o valoare minoră pentru accesul pe piața muncii. Sistemul continental de VET bazat pe școală în Țările de Jos, Belgia și Franța ar putea să nu fie asociat cu rezultate sociale pentru indivizi din cauza orientării meritocratice puternice a VET care duce la un statut „secundar” al celor care urmează cursuri. Prin urmare, sistemele de VET comercializate sau acreditate sunt susceptibile de a eșua .

În cazul FPC, cele mai multe dintre asocierile dintre FPC și rezultatele sociale sunt găsite pentru persoane aflate la începutul carierei lor, cu vârsta cuprinsă între 26 și 45 de ani, care au avut experiență de lucru înainte de 1994. În cazul IVET, constatăm că persoanele aflate la începutul carierei care desfășoară CVET au avut rezultate pozitive, modificări ale stării de sănătate auto-evaluate, lipsa afecțiunilor cronice de sănătate, rata mai mare de apartenență la organizații de voluntariat și mai multă satisfacție cu locul de muncă sau cu activitatea principală în timp.

Acest rezultat este sprijinit în principal de persoane care locuiesc în Finlanda sau Suedia. Acesta nu este un rezultat surprinzător pentru Finlanda care este bine-cunoscută pentru efortul său politic de a îmbunătăți pregătirea și condițiile la locul de muncă.

Cerințele pentru a face față provocărilor unei forțe de muncă îmbătrânite sunt discutate pe larg în Finlanda și conduc la programe care urmăresc creșterea participării la formare, îmbunătățirea siguranței și protecția muncii și pentru a recompensa competențele lucrătorilor în vârstă.

Astfel, țările scandinave ar putea să fie văzute ca țări cu o abordare holistică pentru a îmbunătăți condițiile de muncă, pentru a menține capacitatea de a lucra la un nivel înalt pe parcursul vieții indivizilor.

Acest sistem este mai probabil să permită persoanelor să genereze beneficii sociale din CVET.

Concluzii

În ultimii ani, a existat un angajament din partea guvernelor europene de a aborda problemele legate de nevoile economice și non-economice ale cetățenilor lor.

Guvernele au privit dincolo de măsurile economice tradiționale ale succesului – cum ar fi venitul pe cap de locuitor sau rata de ocupare a forței de muncă – și, concentrându-se, de asemenea, pe aspectele non-economice ale bunăstării și progresului societal – cum ar fi sănătatea, aspectele civice, angajamentele, interesul politic, criminalitatea, dinamica familiei, transmiterea intergenerațională a succesului, și chiar fericirea.

În lumina acestei schimbări de politică, cercetarea educațională a trecut de la abordarea tradițională a economiei educației, la investigarea aspectelor din care să rezulte că educația poate promova bunăstare pentru indivizi și societate.

Acest studiu a vizat VET, respectiv incidența pe care o poate avea asupra realizării rezultatelor sociale ale indivizilor în context european.

Făcând acest lucru, proiectul a început cu o discuție despre definirea termenilor, definirea VET și rezultate sociale, și apoi s-au revizuit cele trei cadre teoretice principale din literatura care explică de ce educația, sau o mai largă experiență de învățare, pot fi benefice pentru indivizi în ceea ce privește propria sănătate, familia și bunăstarea socială.

S-au făcut progrese majore în zona beneficiilor sociale ale învățării pe frontul teoretic. Aceste eforturi au fost făcute de cercetători care lucrează în diverse discipline.

Provocarea acestui proiect a fost localizarea și exploatarea conceptelor; pentru a genera o înțelegere clară a principalelor trăsături ale unei experiențe de învățare s-a stabilit că ar trebui ca acestea să arate dacă urmează să conducă la formarea de prestații sociale și modul în care acestea se raportează la cazul specific de VET.

Am extras următoarele trăsături principale pe care ar trebui să le aibă un episod de VET pentru a avea rezultate sociale benefice pentru persoane fizice.

În primul rând, s-au luat în considerare nu numai competențele și formarea de capital, ci și aspecte referitoare la agenție, stima de sine și mai larg factori psihosociali care sunt importanți pentru realizarea beneficiilor sociale. Acest lucru se datorează faptului că beneficiile sociale pentru indivizi nu sunt numai de natură economică, dar sunt și psihologice și sociale.

În plus, studenții nu pot fi separați de contextele lor instituționale. Din acest motiv, relația dintre cursanți și tutori, valoarea a unei diplome sau a unei diplome VET pe piața muncii și posibilități de progres în educație după participarea la învățământul profesional sunt, de asemenea, relevante pentru bunăstarea indivizilor.

Cu toate acestea, este imposibil să extragem din datele empirice fiecare element al unei învățări profesionale și experiența care ar putea fi importantă pentru realizarea beneficiilor sociale.

Acest lucru se datorează în parte lipsei datelor disponibile și, de asemenea, lipsei unor studii concepute corespunzător pentru realizarea acestei cercetări.

Totuși există diferențe în modurile în care țările dezvoltă și oferă activități profesionale și educație; unele au legături puternice cu piața muncii și cu alte instituții de învățământ în timp ce altele, nu.

S-au folosit aceste criterii de diferențiere pentru a oferi o tipologie euristică a sistemelor de educație și formare profesională care poate fi utilizată în munca empirică.

Lucrarea de față, empirică, a folosit date de la ECHP. Din datele respective au fost selectați *șase indicatori de socializare : trei în domeniul sănătății, unul în domeniul civic și două în domeniul bunăstării.*

De asemenea, au fost clasificate persoanele în funcție de cele mai înalte calificări atinse până în 1994 și s-au înregistrat toate episoadele de VET între 1994 și 2001.

Un aspect cheie al strategiei de estimare în studiul de față a fost de a face diferența între episoadele de IVET de CVET.

Întrucât IVET este considerat a fi formal și se desfășoară în sistemele de educație și formare și este trecut înainte de a intra în viața profesională, s-a presupus că experiența VET a tuturor persoanelor sub 25 de ani a fost instruire inițială. Toate persoanele în vârstă de peste 25 de ani care au raportat un episod de VET au fost considerate a fi CVET.

De asemenea, s-au diferențiat trei etape diferite ale cursului vieții pentru a vedea dacă există vreo asociere între CVET și rezultatele sociale care au fost probabil s-a presupus că s-ar putea să apară .

Rezultatele cercetării au arătat dovezi că IVET este asociată cu schimbări pozitive în rezultatele sănătății, cum ar fi sănătatea auto-evaluată și lipsa afecțiunilor cronice de sănătate, cu apartenența la organizații și cu satisfacție cu locul de muncă sau cu activitatea principală pentru persoanele fizice din întreaga Europă.

Interesant este că unele dintre aceste asocieri au fost găsite doar pentru persoanele care locuiesc în Finlanda și Suedia.

Având în vedere că sistemul VET din Suedia și Finlanda a fost caracterizat ca un sistem egalitar bazat pe școală, este susținută ipoteza conform căreia un sistem școlar integrat oferă opțiuni pentru personal, îmbunătățirea prin tratament egal în învățământul profesional și general, precum și accesul la învățământul superior, iar aceste aspecte influențează bunăstarea individuală în ansamblu.

O implicație a acestei constatări este că un nivel general de bunăstare socială este un important factor de mediere pentru realizarea beneficiilor pentru sănătate ale IFP.

Cu alte cuvinte, există complementarități între factorii instituționali la nivelul macro - în acest caz un stat bunăstării puternic - și formarea de beneficii sociale pentru indivizi la nivel micro.

De asemenea, s-a constatat că IVET a fost asociat cu creșterea numărului de membri la organizațiile de voluntariat și cu creșterea satisfacției față de locul de muncă sau cu activitatea principală. Aceste rezultate au fost obținute pentru indivizi trăind în două sisteme speciale de VET:

- Germania, Danemarca, Luxemburg și Austria ;
- Italia, Grecia, Spania și Portugalia.

Un motiv pentru care putem găsi o relație pozitivă între apartenența la organizații de voluntariat și IFP poate fi faptul că participarea la societatea civilă este recompensată în aceste sisteme și nu în altele.

Prin urmare, prin participarea la IVET, persoanele fizice pot găsi stimulente pentru a se alătura organizațiilor de voluntari. Motivele pentru o corelație pozitivă a satisfacției cu locul de muncă sau cu activitatea principală și IVET ar putea fi diferite între cele două grupuri de țări.

În mod tradițional, în țările din sudul Europei, rata șomajului în rândul tinerilor și NEET este destul de ridicată.

Prin urmare, cei care nu doresc sau nu sunt capabili (din cauza capacităților sau din motive financiare) să urmeze calea educației generale, dar sunt integrați pe piața muncii prin intermediul IFP ar putea obține satisfacție de la IVET prin compararea situației lor cu a celor care nu sunt în câmpul muncii, și nici în sistemul de educație.

O corelație pozitivă între satisfacție și IVET în țările în care uceniciile sunt larg răspândite ar putea deriva din multiplele cadre juridice care reglementează calitatea pregătirii, siguranța și prevederile de muncă pentru ucenici, precum și salariile.

Prin urmare, cadrul de reglementare pentru integrarea tinerilor pe piața muncii ar putea fi privit ca mediator pentru beneficii micro-sociale.

Lipsa asocierii statistice între IVET și rezultatele sociale este, de asemenea, un rezultat important.

Când s-a efectuat analiza pe sisteme de VET, nu s-au găsit dovezi ale unei asocieri între IVET și rezultatele sociale pentru persoanele care trăiesc în Regatul Unit sau Irlanda; u singur rezultat (satisfacție cu locul de muncă sau cu activitatea principală) s-a găsit pentru persoanele care locuiesc în Țările de Jos, Belgia sau Franța.

Pentru Regatul Unit o posibilă explicație este transparența scăzută a sistemului VET asociat cu certificate cu o valoare minoră pentru accesul pe piața muncii.

Sistemul continental de VET bazat pe școală în Țările de Jos, Belgia și Franța ar putea să nu fie asociat cu rezultate sociale pentru indivizi din cauza orientării meritocratice puternice a VET care duce la un statut „secundar” de către cei care urmează cursuri în IFP.

Prin urmare, este probabil ca sisteme de VET comercializate sau acreditate să eșueze în a genera beneficii pentru persoane care nu se încadrează în condițiile angajării și veniturilor.

Majoritatea asocierilor s-au realizat între CVET și rezultatele sociale ce au fost găsite pentru persoane aflate la începutul carierei lor, cu vârsta cuprinsă între 26 și 45 de ani, care au avut experiență de lucru înainte de 1994. În ceea ce privește

În cazul IVET, s-a constatat că persoanele aflate la începutul carierei care desfășoară CVET au avut rezultate pozitive, modificări ale stării de sănătate auto-evaluate, lipsa afecțiunilor cronice de sănătate, rata mai mare de apartenență la organizații și mai multă satisfacție cu locul de muncă sau cu privire la activitatea principală în timp.

Acest rezultat este relevant în principal de persoane care locuiesc în Finlanda sau Suedia. O posibilă explicație este munca egalitaristă, de organizație în țările scandinave cu distanță socială scăzută, ierarhii plate și venituri cu diferențieri mici.

Ținând cont de acest lucru, s-ar putea afirma că beneficiile CVET în urma rezultatelor analizelor sociale depind de existența unei organizări a muncii care să permită indivizilor să-și aducă contribuția prin competențe obținute din CVET.

În plus, Finlanda, în special, este bine-cunoscută pentru efortul său politic privind îmbunătățirea pregătirii și a condițiilor la locul de muncă.

Cerințele pentru a preveni și pentru a înlătura forța de muncă îmbătrânită sunt discutate pe larg în Finlanda, conducând la programe care vizează creșterea participării la formare, pentru a îmbunătăți siguranța și protecția muncii și pentru a recompensa competențele lucrătorilor în vârstă.

Astfel, țările scandinave ar putea fi văzute ca țări cu abordare holistică pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă pentru a menține capacitatea de muncă la un nivel înalt pe parcursul vieții indivizilor, afectând astfel rezultatele sociale pentru indivizi în mod pozitiv.

Cu referire la două rezultate sociale s-au găsit unele dovezi care sugerează că apartenența la organizații de voluntariat și satisfacția cu privire la locul de muncă sau la activitatea principală au beneficii pentru indivizii care locuiesc în Italia, Grecia, Spania sau Portugalia și care s-au înscris în CVET.

Aceasta a fost concluzia pentru persoanele cu experiență de lucru în timpul carierei lor profesionale. Pentru restul sistemelor de VET există dovezi sporadice că CVET este asociată cu modificări ale rezultatelor pentru un anumit grup pe parcursul vieții.

În doar câteva ocazii s-a descoperit că această experiență CVET a fost, de fapt, asociată cu o scădere a stării de bine.

Prin urmare, nu există certitudinea că asocierile au un efect autentic.

Luând toate rezultatele cercetării împreună, se constată că există complementarități importante între angajamentele instituționale ale VET și realizarea beneficiilor sociale ale indivizilor.

State puternice completează realizarea beneficiilor pentru sănătate ale VET pentru indivizi. Sisteme care recompensează civic participarea văd mai mult voluntarism în organizațiile legate de VET.

În termeni politici, merită investirea în VET în sisteme care au capacitatea de a completa această investiție.

Unde nu există instituții corespunzătoare este nevoie de coerență a politicilor între sectoare pentru a crește eficacitatea, eficiența și sustenabilitatea eforturilor depuse în VET pentru promovarea rezultatelor sociale pentru indivizi.

IVET în sine nu poate genera rezultate sociale fără a eradica inegalitățile economice și sociale la nivel macro, stigmatizarea și dezavantajele asociate valorii date de IVET.

Abordarea acestor probleme poate asigura un impact net pozitiv al IVET pentru indivizi.